

“Èxit rotund” de la vaga general, segons la Intersindical-CSC

written by Redacció Unilateral | 9 de novembre de 2017

La **Intersindical-CSC**, convocadora de la **Vaga General** d'ahir, l'ha valorada com d'un “èxit rotund”, i felicita tothom qui s'ha mobilitzat. També agraeix als altres sindicats i col·lectius que s'hi adheriren, afirmant que, sense ells, no s'hauria aconseguit. Concretament, des del seu compte de twitter, han agrait el suport de la **Coordinadora Obrera Sindical** (COS), de la **USTEC-STE**, primera força sindical a l'ensenyament, i de la **Intersindical Alternativa de Catalunya** (IAC). També a múltiples assemblees de treballadors, no poques de les quals eren d'**UGT** i de **Comissions Obreres**, que desobeïren les ordres de llurs respectives direccions nacionals, de no participar-hi.

Segons **Marc Sallas**, portaveu de la I-CSC, des de determinats sectors dels dos sindicats majoritaris, no només no s'hi participà sinó que fins al darrer moment, i també durant el desenvolupament de la vaga, aquests sectors intoxicaren i difongueren mentides per tal de boicotejar l'èxit de la convocatòria. Paradoxalment, va ser una actitud, denuncia el sindicat, molt semblant a la portada a terme per la gran patronal catalana, **Foment del Treball Nacional** que va fer mans i mànigues perquè fos declarada il·legal per part de la justícia.

Pels convocants la vaga va tenir un impacte important en determinats sectors i en determinades comarques. En l'àmbit de l'ensenyament primari, secundari i universitari asseguraren que el seguiment fou massiu, arribant a quasi el 80%. A Mercabarna les vendes de producte fresc van baixar també un 80%. A l'administració pública l'impacte va ser d'un 40%. En l'àmbit

dels mitjans de comunicació públics, concretament a TVC, Catalunya Ràdio i Betevé, diuen, també va ser seguida majoritàriament.

Protagonisme dels universitaris i dels Comitès de Defensa de la República

La jornada de vaga va tenir dos moments ben diferenciats. El primer va ser durant les primeres hores del dia i fins al migdia. Llavors es tallaren simultàniament dotzenes de carreteres i de vies de ferrocarril, que van provocar una situació de col·lapse pràcticament total, afectant a milers de persones. Possiblement aquesta capacitat de ser a l'hora en molts punts del país, del nord al sud, de l'est a l'oest, i també de convertir les rondes de Barcelona en un veritable cul de sac, és el fet que inicialment va cridar més l'atenció, i que demostra la capil·laritat del moviment de protesta i la seva presència extensa al llarg del territori. Segurament en aquest èxit, hi jugaren també un paper fonamental els **Comitès de Defensa de la República** (CDR), sorgits en els darrers mesos i, sobretot, setmanes, i que tenen per objectiu implementar la república catalana, aprovada en el Parlament de Catalunya el passat 27 d'octubre. Resulta significatiu, en aquest sentit, que segons algunes fonts, el nombre de CDR ha passat dels 172 que es van reunir el passat cap de setmana, als 230 en el dia d'avui. Fet que demostra l'enorme viralitat d'aquest fenomen.

També el moviment universitari i estudiantil, va tenir un gran protagonisme, sobretot després del migdia, quan es va ocupar de forma massiva l'Estació de Sants, fet que va obligar a suspendre el servei de ferrocarril. Ja pel matí, centenars de persones havien fet el mateix amb l'estació de l'Ave a Girona, fet que va inspirar als de la capital per també fer-ho, amb l'arribada de milers de joves convocats per **universitaris x la república** i el propi CDR de Sants.

Per la tarda, també es produí un canvi d'estratègia, atès que les tallades de carreteres es traslladaren a les fronteres,

abandonant la pràctica totalitat dels talls a l'interior. Llavors a la Jonquera, Puigcerdà, La Seu, a l'Aldea i a Alacarràs, van esdevenir els centres principals de l'acció dels CDR locals, que van comptar amb l'ajuda de gent provinent d'altres municipis, comarques i fins i tot de la pròpia Barcelona.

Xiulades a la UGT (i a les absents CC.00)

En un acte a Barcelona, organitzat per **Òmnium Cultural** i l'**ANC**, a favor de la llibertat dels presos polítics, el secretari general de l'UGT de Catalunya, **Camil Ros**, va ser durament xiulat i esbroncat pels assistents, arran de la seva no participació en la vaga general. Tant que pràcticament no va poder fer una intervenció en condicions normals i va optar per dir quatre frases tòpiques i va cloure ràpidament la seva intervenció. Cal tenir en compte que una de les preses polítiques, tancada a Alcalá-Meco, la **Dolors Bassa**, actualment Ministre de Treball, Afers Socials i Famílies, va ser durant set anys, màxima responsable de la UGT a les comarques de Girona.

Significativament, el màxim responsable de l'altre sindicat majoritari, de CC.00., **Javier Pacheco**, ni tan sols va tenir el coratge de donar la cara a l'esmentat acte, probablement conscient que no el rebrien amb gaire simpatia.